

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő április-juniusi évnegyedre új előfizetést nyitunk lapunkra.

Olvasóink sokkal inkább ismerik lapunk multját, naponkint tapasztalják munkásságát, semhogy hosszasan szükséges volna fejtegetnünk a programot, mely szerint működöttünk a multban, munkálkodunk a jelenben és melyért küzdeni fogunk állhatatos kitarással a jövőben!

Egy negyedszázadot meghaladó időn keresztül küzdött lapunk már eddig is a függetlenségi eszme szolgálatában s ebben a küzdelemben kitartásra buzdította nemcsak a közönségnek folyton gyarapodó támogatása, hanem lelkesítette az a törhetetlen meggyőződésünk is, hogy a függetlenségi eszmének előbb-utóbb diadalmaskodnia kell, mert élő eszmét örökre eltemetni nem lehet.

A közelmúlt napok politikai eseményei igazat adtak lapunknak. Az ellenzék — melynek küzdelemben hű harcos volt lapunk is — diadalmaskodott; a nemzet jogait megőrizni nem tudó Bánffy-kormány megbukott, az elernyedti talmi-szabadelvű párt uralma lejárt s az új kormányba és pártjába a fuzió útján új, az igazi szabadelvűséggel kecsegtető éra költözött.

De mert a hatalom gyakorlása szigorú ellenőrzés nélkül könnyen eltéved a jog és alkotmányosság ösvényéről, ma is szükség van ellenzékre s ez ellenzék az új pártalakulások folytán ma — úgyszólván — egyedül a függetlenségi párt képezi. Lapunk a függetlenségi eszme szolgálatában állván, továbbra is az ellenzék hű harcostársa lesz s ezt a feladatot a jövőben is egész odaadással fogja teljesíteni.

Az országos politikán kívül a városi és megyei helyi ügyekkel ezután is behatóan, őszinte igazmondással és meggyőzően s városunk érdekeit tartva szem előtt, fogunk foglalkozni.

Az ország és külföld nevezetesebb eseményeiről s az országgyűlésről szóló távirati tudósításainkkal megelégszünk mindenkor a fővárosi ujságok közléseit. *Hirrovatunk* ezután is élénk és változatos tartalmu lesz. Közöljük minden csütörtökön este megjelenő számunkban a pécsi kir. táblai *Értesítőt* is, a mi nemcsak az ügyvédekre, de minden ügyes bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a kir. táblához kerül. *Tárca-rovatunkban* s jövőre is könyvalakban közlendő *regényekkel* bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is, szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a *modern igényeknek megfelelő napilaphoz* fűzött várakozását.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre . . . . . 10 frt.
félévre . . . . . 5 frt.
negyedévre . . . . . 2 frt. 50 kr.
egy hónapra . . . . . — » 85 kr.

Vasárnaponkint megjelenő népies **heti kiadásunk** előfizetési ára:

egész évre . . . . . 3 frt.
félévre . . . . . 1 frt 50 kr.
negyedévre . . . . . — » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk. Hazafias tisztelettel

„PÉCSI FIGYELŐ”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

A Moloch.

Pécs, 1899. március 28.

Megkezdődött megint a miniszterjárás Bécsbe s ez Magyarországra mindig veszedelmet jelent. A felség személye körüli miniszteren kívül Bécsben vannak a magyar miniszterelnök és a honvédelmi miniszter s tárgyalnak a külügyminiszterrel. Vajon miről? Az orosz cár lefegyverzési indítványáról semmi esetre sem. Az orosz nekünk természetes ellenségünk, utána tehát semmiben sem mehetünk; ránk nézve a *drága* szövetséges, nagy Németország az irányadó, annak kell utána csinálnunk mindent: ott pedig a hadseregfejlesztés a jelszó, most inkább, mint valaha.

Arról folyik tehát most Bécsben is a tanácskozás, mennyi új terhet lehet zúdítani a birodalom népeinek nyakába a hadseregfejlesztés címén. Már régen kongatják a félhivatalos hírharangok, hogy az új közönségi költségvetés ismét tetemes növekedést fog mutatni a hadügyi szükséglet terén. Létszám-szaporítás, a haditengerészet intenzív fejlesztése, új felszerelés, javított fegyverzet, fizetésemelés: ezek azok az örökké aktuális kívánságai a hadügyi

kormányzatnak, a melyek előre lefoglalják a nemzet összes erőforrásait s mint a pusztá forró homokja, mohón szívják föl gazdasági létünk termékenyítő nedveit.

Azzal szoktak minket vigasztalni, hogy így van ez másutt is, a hadügyi terhek sorvasztó nyomása alatt nyög egész Európa; mi sem vonhatjuk ki tehát alóla magunkat, s ha valami nagy vigasztalást ebből a magunk számára nem is merithetünk, de a balsorsban való bizonyos fokú megnyugvást nyujthat számunkra az a tudat, hogy ebben a betegségben osztályosaink a többi államok is.

Hát rejlik ebben némi igazság, csak-hogy ennek a betegségnek nálunk vannak még olyan speciális pusztító jelenségei, a melyek más államokban hiányzanak. Mert ha másutt is óriási összegeket emészt föl az ujkor szörnyű Molochja, a mindinkább terjedő militarizmus, ez ott mégsem egészen meddő kiadás, mert a hadsereg szükségletei emelő hatással vannak a nemzeti termelésre; azok a milliók, a melyeket a hadi kincstár elnyel, lassankint visszaszívárognak a nemzet közgazdaságába a hadsereg számára szolgáltatott ipari termények, ellátási cikkek fejében.

De nálunk ez másként van. A mi millióink, a melyeket a modern Moloch tőlünk elvisz, az osztrák ipart és kereskedelmet hizlalják, mert onnét veszi a hadsereg összes felszereléseit, fegyverzetét, ruházatát, sőt még élelmi szereit is nagyrészt az osztrák kereskedelem közvetítésével szerzi be. Magyarország iparának, kereskedelmének csak sovány morzsák jutnak a hadügyi kincstárból, hisz nekünk nincsenek is olyan hatalmas, nagy vállalatok, a melyek a hadsereg tömegszükségletét kifogástalanul elláthatnák. Így okoskodnak legalább a zöldtollas urak ott a Reichskriegsminisztériumban.

A hadügyi költség címén tőlünk kiszivattyuzott milliók legnagyobb része tehát ránk nézve valóságos nemzeti erővesztést jelent. Van azonban egy másik szempont is, amely a tőlünk e címen igényelt áldozatokat ránk nézve különösen gyűlöle-

Nemcsak mondom, hanem tessék meggyőződni, hogy aki jól akar kiszolgálva lenni, forduljon

Vajda Soma divatáru üzletébe

Ferencziek-utca 6. szám.

Állandóan nagy raktár női és férfi divatcikkekben, női és férfi gyapjuszövetek, selyem, bársony, plüsch, atlasz és fulárokból.

Mindennemű ruhadíszek és bélések.

Himzések, fátyolok, csipkék és szalagok, keztük, nyakkendők, blousok legdúsabb választékban. — Úgyszintén női és férfi fehérneműek, asztalterítők és futók.

tessé teszi, s ez az, hogy azokat egy tőlünk egészen idegen intézmény számára igénylik, amely csak a pénz és emberanyag szolgáltatása révén van velünk szerves összefüggésben, de távol áll a nemzeti állam eszméjétől, mert a közös hadseregben egy más eszme, az osztrák összbirodalom eszméje nyer megtestesülést, annak szelleme még ma is, mint Radetzky idejében, abban a jelmondatban csucosodik ki, hogy „in deinem Lager liegt Österreich.“

Más nemzetek, ha erejük végső megfeszítésével erősítik, fejlesztik hadseregüket, teszik ezt abban a tudatban, hogy állami függetlenségüket biztosítják vele idegen beavatkozás ellen; nálunk megfordítva áll a dolog: minél inkább erősítjük a közös hadsereget, annál illuzoriusabbá tesszük a mi állami különállásunkat, a melynek soha sem volt nagyobb ellensége, mint az összbirodalmi eszme, melynek szolgálatában áll első sorban az egységes hadsereg.

Ennek a helyes fölismérése idézi elő azt a szokatlan jelenséget, hogy a hadügyi költségek szaporodása ellen való folytonos panaszaikkal mellett sem jut eszünkbe fukarkodni akkor, a mikor honvédségünk harc-képessé fejlesztéséről van szó, sőt hálás lelkesedéssel vagyunk eltelve az olyan „nemzeti vívmányok“ iránt, a melyek megengedik, hogy honvédségünk céljaira újabb és újabb milliókat áldozhassunk.

Üdvös tanulságot merithetne ebből a mélyebbre ható politikus arra nézve, hogyan lehetne a már-már elviselhetlenné váló katonai terhet elviselhetővé s a hadsereget mégis erőssé tenni. Ha Magyarország önálló állam, a mint ez a törvényben el van ismervé, úgy hadseregéről is neki kell önálló intézkedési joggal birnia s az a mi papiros-önállóságunk előbb nem is fog életre kelni, míg ezt a jogunkat is vissza nem szereztük; mert az állam nem mesterséges készítmény, a melynek alkotó

részeit tetszésünk szerint állithatjuk egybe, hanem élő organizmus, a melytől ha elvonjuk az organikus életéhez szükséges alkotó elemeket, megszűnik a szó igaz értelmében vett állam lenni. Az önálló véderő pedig ilyen nélkülözhetlen alkotó eleme a modern állam organizmusának.

A függetlenségi párt ezért sürgeti az önálló magyar hadsereg fölállítását, a minek megvalósítása lenne képes egyedül megvalósítani a törvénykönyvünkben lap-pangó azt az államjogi fikciót, hogy Magyarország önálló állami léttel bír.

Ennek az államjogi követelménynek a megvalósulása pedig e mellett a főtekin-tet mellett még azt is lehetővé tenné, hogy elkerülhetetlen hadügyi terheink elviselését könnyebbé tenné ránk nézve, mert egyrészt szívesebben áldoz mindenki arra, ami az övé s másrészt hadseregünk szükségleteinek hazai forrásokból való fedezése előre be sem látható mértékben föllendí-tené iparunkat, kereskedelmünket s a had-seregre fordított áldozataink révén gazdasági forgalmunkban egészséges vérkeringéssé változtatná át azt, ami most nem egyéb lassu, de folytonos elvérzésnél.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 28.

Melanie.

Hol, ki az apja? Merre az anyja?
Senki se tudja, ugy velem!
A koca-bandánk »karvezetője«
Szedte fel őt az utfélen.
A haje boglyas; rongy a ruhája;
Gesztenye-barna a bőre:
Ha kikuszál, még szemrevaló lány
Válik idővel belőle.

Rejtve varázs-tüz ég ki szeméből
Hosszu selyempillái alól;
Hangja szeliden reszket a szivig
S válogatott a beszédje, ha szól:

volt annak a boldogsága, a ki meglátta szívének eme megnyilatkozását. Ez meg persze a nagy boldogságban elfelejtett gondolkozni s nem juthatott eszébe, hogy a hervadt virágnak mástéle jelentősége van. Nem vette észre, ha a baba ellibbent mellette, mit gondolt magában s mit szeretet volna odasugni a bámulójának.

— Nézd! balga, itt a virágod; emlékezz, hogy így mulik el minden remény a világon. Pedig így lehetett, ez volt rejtelmes jelentősége a hervadó csokornak; de hát akkor még nem lehetett ám ezt is megérteni, meg a boldogságot is élvezni, a baba tetterejét látva.

Mikor már megelégette a csokrot a baba, letépte kebléről. A körülmények arra mutatnak, hogy mint józan gondolkodású kisleány eldobta a szemétre, mint hasznavehetlen holmit. A kik meg nem tudnak barátkozni a sokatmondó körülményekkel, azok azt hiszik, hogy a baba megőrizte, hogy majd ha elporladtak a szirmok, még akkor is eszébe jusson az ő tettereje.

De ez mind régi história, már meséltem is róla; elmondok egy újat s ez ragyogóan fogja bizonyítani a baba sohasem lankadó tetterejét.

Történt, hogy a baba maga indult hazulról.

Csuf idő volt, a havat dobálta a szél, kavargott a hófehér pehelysereg a levegőben. Az emberek künn az utcákon lehajtott fővel siettek dolguk után, nehogy szemök közé vágódjék a sűrűn hulló hó. A baba megállt

»Csókolom a kezeit . . . ne izéljen . . . Ah, gyönyörű darab a Madarász! Hej, Küry Klára! — ismerem őt is . . . S könnyű, ledér nótát dudorász.

Kis dada a primás fia mellett;
Ennie adnak ezért s födelet.
Búban, örömben tölte el ott egy
Kurta nyarat s egy hosszú telet.
Hü a családhoz; türik azért hát;
A »fia-primás«: az szereti!
Cukrot a boltban, szép piros almát
Csen a lányka lopva neki.

Mert a lopást már érti. Ha bün-e?
Tudja is ő!? Ej, kétkedem én.
Meg hogy itéli az utca morálja?
— Más a bün ott és más az erény.
Oh, az az utca! Végzete az lesz:
Szenyje utóbb még elnyeli őt . . .
Ismer egyébként nyalka ficsurt ott
S minden urat, minden deli nőt. —

Egyszer a bírónknak szeme rajt vész:
Hm, hiszen ez még »tan-köteles«!
Nossza tehát föl a tanodába!
S hozta a lányt hozzám egyenest.
Igy juta ő kezeimnek alája;
Kérdezem őt: Nos hát Melani!
Tetszik-e itt? Ej, mily szomorú vagy!
Bantja a szivedet valami?

Reszketeg ajkán elhal a sóhaj:
Hangja szelid, könnyű fuvalom
»Csókolom a kezeit, tanító ur,
Itt megöl engem az unalom . . .
Hát biz a bóknek ez fura kissé;
Ámde zokon nekem nem esék;
És az erénynek gyöngé szívéhez
Szép szavaimmal utat keresék.

»Megszokod ezt mind, szólta, idővel;
Szép az erény, szép a tudomány!«
Türi szavam fásult nyugalommal — —
S ime: egyik nap nem jön a lány!
Nyomtalanul eltűnt a falunkból;
Vitte, sodorta magával — az utca!
Rajta valóját vitte csupán el:
Merre, hová lett senki se tudja.

Bodonyi Nándor.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A baba tettereje.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Megpróbálom, talán el tudom mondani anélkül, hogy panaszkodnám . . . Mert szomorú a mese és tudja Isten az emberek még is mosolyogni fognak fölötte . . . Ebben az esetben azonban csak én leszek a hibás, mert nem fogok tudni elég fájdalmat önteni a mesébe . . . De hát nem is lehet, először mert a babáról szól az, másodsor mert magam is csak messziről láttam a történeteket.

A baba szívében föltámadt az örök érzelem. Ez is csak ráfogás, ő maga is csak úgy hitette el magával a föllobbanást, mert hat másképen nem mehetne még nagy leány számba. Ha úgy hébe-korba elővette a lelki ismerete, hogy miért ámitja még önmagát is avval az édes érzellemmel, a baba gondolt egyet s gondolatát mindjárt tettel pecsételte meg. Mert nagy volt ám a babának a tettereje. Egyszer, hogy önmaga előtt is bebizonyítsa, hogy ime! ő már nagy leány lett, tiz álló napon keresztül hordozott egy virágcsokrot pihegő keblén dacára annak, hogy a csokor minden szirma már második nap lekonyult fejjel bucsuzott az élettől. Ha látták volna a kíváncsi emberek, bámulták volna a baba tetterejét, így azonban annál nagyobb

a kapuban. Gondolkodott hogy neki induljon-e ennek a fergetegnek. »Ha már eddig volt elég tettereje tréfát üzni a bámulójával, miért ne volna most«, villant át a baba szőke fürtös fején s avval összefogta parányi kacsóival a szélben libegő szoknyácskáját s elindult a nagy utra. Jól számított a baba, dacára a fergetegnek összehozta a jó sors bámulójával, hogyne hisz az meg szegény napokon keresztül ácsorgott az utcán, hogy bucsut vehessen, mielőtt egy új félévet tölt innen távol. A baba hagyta beszélni a bámulóját, mosolygott szavain, nevetett ötletein, hanem azért mire bucsuzásra került a dolog, olyan szépen tudta adni a szomorut, hogy az a szegény jogász gyerek még talán hinni is tudott volna a szomorú ábrázatnak. Midőn a kapuban bucsura nyújtotta kis keztyűs kacsóját, odaszólt a bámulójának.

— Azután! jól viselje ám magát. Ne halljak semmi rosszat magáról.

— Igérek mindent; de engedje meg baba, hogy hébe-korba fölkeressem egy pár sorral. Hisz tudja . . .

— Micsoda?! Elment az esze, hogy ilyenre gondol. Verje ki ezt a bolondságot az eszéből. Mit szólna hozzá az édes anyám? Nem is merek reá gondolni! . . . Hanem tudja, ha még is tudja a szíve . . . hát képes levelezőlapot szabad küldeni . . . De most már Isten vele! Pá!

A baba eltűnt a kert ajtóban, fönn a verendán még látszott egy ideig kalapja az urán a bámulója egy félévig, újra csak emlé-

Napirend 1899. március hó 29-én.

Naptár: szerda, március 29. — Róm. kath.: Euszták. — Prot.: Euszták. — Görög-kel. (március 17.) Elek. — Zsidó: Nisan 18. — Nap két 5 óra 47 perckor; nyugszik 6 óra 24 perckor. — Hold két 9 óra 50 perckor este; nyugszik 6 óra 30 perckor reggel.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, éjjeli fagy várható.

— (Uj államtitkár.) Bernáth Géza, dr., szegedi ítélőtáblai elnököt a király az igazságügyminiszter előterjesztésére az igazságügyminiszteriumhoz államtitkárrá nevezte ki.

— (Sorozás Pécssett.) Városunkban az ezidei katonai sorozás április hó 28 és 29-ik s május 2-ik napján lesz. Április 28-án sorozás alá kerülnek az 1878. évben Pécssett született első korosztályu hadkötelesek; április 29-én pedig az 1877. és 1876. években Pécssett született 2-ik és 3-ik korosztályu hadkötelesek. Május 2-án az idegen illetőségü hadkötelesek — mind a három korosztályból — kerülnek a mérték alá.

— (Zsidó husvét.) Izraelita polgártársaink husvétüi ünnepének ma volt a harmadik napja. A Pessach három napját a templomban istentiszteletekkel ülték meg s a nyolcnapos ünnepi ciklus bezáró ünnepnapja szombaton lesz, melyet megelőzőleg pénteken este 6 órakor tartatik istentisztelet az izr. templomban. Szombaton reggel hét órakor, délelőtt tíz órakor és este 6 órakor lesznek istentiszteletek. Az ünnepi hitszónoklatot Perls Ármin dr. főrabbi fogja mondani.

— (Frankl Móric.) A számoló művészet, úgy látszik keserves kenyér. Legalább arra mutat Frankl Móric esete, a ki sok viszontagság és többszöri öngyilkossági kísérlet után abban hagyta ezt a mesterséget és állást vállalt báró Poppel bécsi fatelepén. Új hivatalában ismételen elő is lépett már és betelve a vándorlással, valamint az agyrendszerét nagy mértékben kifárasztó számfejtési tornával, most már rendes hivatásnak él és így biztos révbe érve, nyugodt élet elé nézhet.

— (Növendékek hangversenye.) Április hó 3-án (husvéthétfőn) Szigetvárott a »Korona« szálló nagytermében növendékek hangversenye lesz dr. Szabó István közreműködésével. Belépti-díj: ülőhely 80 kr., állóhely 40 kr. Kezdeté este 8 órakor. Műsor: 1. Nyi-

tány Beenthoventől. Zongorán előadják: Fischmann Aranka és Kainer Erzsike k. a. 2. Mazurka Chopintól. Előadja: Szabó Annuska k. a. 3. Sonáta Major Gyulától. Hegedűn előadja: dr. Szabó István. Zongorán kíséri Németh Ella k. a. 4. Gabanera »Carmenből«. Előadja Hoffmann Irén k. a. 5. Cigányábránd Sarasatától. Hegedűn előadja dr. Szabó István. Zongorán kíséri Németh Ella k. a. 6. Keringő Chopnitól. Előadja Kainer Erzsike k. a. 7. Vadászdal Mendelssohntól. Előadják: Hoffmann Irén k. a. és Kainer Erzsike k. a. Végül tánc.

— (Baleset.) Tóth Ignác, városi nap-számos, tegnap este a Radonai-utcán ment hazafelé. A járda szélét nem láthatván a hótól, egyszerre csak lecsúszott a járdáról és oly szerencsétlenül esett el, hogy nagyobb zúzódásokat és belső sérüléseket is szenvedett. Beszállították a városi kórházba, a hol most ápolás alatt van.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A paksi katolikus ifjúsági egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 24.996. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta. Ugy szintén jóváhagyta a miniszter a ráckozári polgári olvasó-egyesület alapszabályait is.

— (Elriasztott betörők.) Mink Márton, orfűi lakos házába a múlt hét végén eddig még ismeretlen tettesek be akartak törni. Az ablakot az utcáról már be is feszítették, mikor a gazda észrevette őket és egy doronggal telfegyverkezve kiment az utcára. De a tolvajok nem várták be, hanem kerekét oldották, mielőtt felismerhette volna őket. Most folyik utánuk a nyomozás.

— (Terjed az influenza.) A mi hanyatló századunknak még a betegségekben is megvan a divatja s hozzá még olyan általános divatja, amit minden halandónak — ha akarja, ha nem — de végig kell szenvednie. Ez a divatos betegség ezidőszerint az influenza. Felkeres ott is, ahol legkevésbé várjuk s ugyancsak sokat kell gyötrődnünk, amíg ettől a kellemetlen vendégtől megszabadulunk. Mert az influenza nehezen megy onnan, ahová egyszer betéskelte magát. Még a házigazdát is

érteni. Még az erényes szakácsné se botránkozik meg, ha nap-nap mellett hoz is a postás a kisasszonynak egy-egy cifra levelezőlapot, holott azelőtt összecsapta volna a kezét oly szörnyűségre, hogy a kisasszonynak vaiami ifiur irni merészel. Most föllebbvaló mosolylyal magyarázza a naiv szobalánynak, ki gondolni mer valamit a postás gyakoribb látogatása mellett: »Ej! nem érted te azt, hisz a kisasszony gyűjti ezeket.«

Hanem hát a babáékhoz még nem jutott el ily fokozottabb mértékben a legmodernebb szenvedély. De hát a bábúnak nem volt tudomása erről. A legelső nagyobb állomáson tintát, tollat szerzett s utnak indított egy képes levelezőlapot hazafelé. A fővárosban már egy ragyogóbb kiállításut szerzett s szenvedélye ragadta-e el, vagy más okosabb dolog nem jutott a perronon eszébe, reáírta, hogy:

1000 csók!

Azután, mint aki meg van elégedve önmagával, beugrott a félig már induló vonatba s ábrándozott arról, hogy minő sikerült tréfát csinált.

Az ám! A baba ezalatt már meg is felejtkezett a bucsuzási jelenetről. Már más valakin próbálgatta tetterejét s szinte rosszul esett neki, midőn emlékeztette mondására, a képes levelezőlapra.

Szerencsétlen körülmények! a második épen a mama kezébe került, a ki meg nem volt még kellőképen értesülve a civilizáció legújabb áramlatáról és így tollat fogott s

kiveri a házából. Így jártak vele Londonban is, ahol a fél várost foglalkoztatja az influenza. A hivatalos kimutatás szerint az utolsó héten száz influenzás beteg halt meg a ködös városban, ami bizony még Londonnak is sok.

— (Tolvaj a vásárban.) Tegnap este a vásárban a rendőrség egy embert tartóztatott le, a kit épen lopáson értek. A le-tartóztatott egyént Lőrinc Jánosnak hívják, sósvertikei illetőségü, rovott multu, közártalmu ember, a ki lopásokért már többször büntetve volt s a rendőrség a város területéről ki is tiltotta. De az országos vásárra mégis bejött szerencsét próbálni. Hanem hát rajtavesztett és most át fogják adni a bíróságnak.

— (Öngyilkosság.) Könnyelműen dobtá el magától az életet Molnár Pál bölcskei lakos, mivel semmi örömet sem talált benne. Egy őrizetlen órában ugyanis felakasztotta magát s mire észrevették tettét, már halott volt. Tettének oka életuntság.

— (A legújabb járvány.) Newyorkban a hatóságok és orvosok nagy megdöbbenésére új járvány lépett föl: a középosztály fiatal asszonyai és leányai ugyanis hihetetlen nagy számmal megörlnek. Négy hét alatt hatvannégy nő örlt meg. A szerencsétlenül járt asszonyok nagyobb része a jobb viszonyok között élő családokból kerül ki. Elton dr., az idegbajok híres amerikai specialistája azt mondja, hogy a különös jelenség okát az asszonyok életmódjában kell keresni. Az amerikai középosztály asszonyai keveset mozognak a szabadban; sokat ülnek otthon, tulságosan sok erős kávéit isznak és a mi a legtöbbet árt, egyre azon törik a fejüket, hogyan szerezhethék meg mindazt az élvezetet és szórakozást, mely a milliomosok számára kínálkozik. A sorssal való ez az elégedetlenség homályosítja el az asszonyok elméjét.

— (Vásár-átbelyezések.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó Szászvár községben a f. évi március hó 27-ére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi március hó 29-én tartassék meg. Továbbá, hogy megyénk Liget községében az április 3-ára első vásár ez évben kivételesen április 10-én tartassék meg.

levelében ünnepélyesen intette az illemszabályok betartására a baba bámulóját. Hanem hát mire a levél rendeltetési helyére ért, már két újabb keletü levelezőlap is repült a baba hazája felé.

A babának imponált ez a kitartás. Kezdet emlékezni az együtt töltött időre. És édes volt az emlékezés, most már más színben látta bámulóját. Ilyen levelezőlapot még nem is látott, tájkép helyett egy magyar népdal volt énekhangra és zongorára áttéve. Mohón olvasta a szövegét s parányi lábacskaival már a takust is ütötte hozzá:

Hej! be szörnyü messze vagyok tőled
S mégis mindig álmodozom felőled
Messze vagyok, de sohasem feledlek,
Vétek-e az, hogy igazán szeretlek?

De hát nincs tökéletes boldogság a földön, a mama a postást elfogta a folyosón s midőn megtudta, mit hozott, visszavezette a leányához. A baba megijedt, de azután föltalálta magát s mosolyogva mutatta a mamának. A mama haragos volt, tintát, tollat hozatott és leültette az asztalhoz a babát.

A postás bácsi mosolygott, a mama diktált, a babának nem akart fogni a tolla. Szeretett volna sirni, hanem azután eszébe jutott a tettereje s szépen, kerek betűkkel reáírta a levelezőlapra: »Nem fogadom el«, a mi postás-nyelven annyit tesz, hogy »Retour.«

A baba gyönyörködött a nyugodt, erős vonásokban, de egy aláhulló könnysepp elárulta, hogy minő nagy az ő tettereje.

Zombory Dezső.

kezetében birhatta. A baba odabenn ledobta magáról a havas kabátot, kalapot, keztyűt, azután mosolygott, hogy ime, újra győzött tettereje.

Odakünn meg keményen vágta a szél a havat. Ilyen idilli beszélgetés után ez kitünő orvosság, oda csapódik a bámuló kipirult arcába s hamar kiábrándítja szegényt. Nem tudom ez az oka vagy más, de még kezében érezte a baba kis kacsójának melegét s már máshol bucsuzott, de alighanem másféle hangulattal. A babát most már ismerni vélte a bámulója s kételkedését nem hozta helyre a baba mai sokatmondó viselete sem. Szerette a babában azt az igazi naiv gyermekkedélyt, boldog volt, ha együtt lehetett vele, de tudja Isten! ezen a barátságon alapuló vonzalmon kívül más mélyebb érzelmet nem érzett a baba irányában.

És mégis, midőn neki indult a robogó vonaton újra a világnak, már az első állomáson eszébe jutott a baba s vele persze a képes levelezőlap. A szerelmes emberek áldják azt az ötletes németet, aki kitalálta ezt a boldonságot és ő mégis átkozta. De nem, akkor még nem! Akkor még ő is azon okoskodott, hogy mennyivel előbbre is haladt az ideál megközelíthetősége, mióta ezt fölfedezték. Az előtt nem is tudom, mit csinált volna a gondos mama a vakmerő ideállal, ha leányát so-raival föl merte volna keresni. S most a képes levelezőlapok röpitik a világ minden részébe a szerelmes ömlengéseket, a célzatos citátumokat, melyeket kellőképen csak Ó tud meg-

— **(A plébános buzája.)** *Hegyessy László* címz. kanonok, hosszuhetényi plébánosnak Martonfa községben van egy háza, melyben nem lakik jelenleg *senki*. A ház padlásán buzát tartogattak, melyet azonban az egész télen át lopogatott valaki s vagy tizenkét métermázsát elemelt, mire a káros panaszára megindított vizsgálat a tettest *Miklós Pál*, martonfai lakos személyében kipuhította. *Miklós Pál* szerelmi viszonyt folytatott a plébános háza mellett lakó *Cukor József* nével s ennek háza udvaráról hatolt be a plébános háza padlására s az ő tudtával folytatta a lopásokat s értékesítette a lopott buzát. A tolvaj ember és orgazda szeretője ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot, mert máshol is, így *Kis Heréb László* s egyéb martonfai lakosoknál elkövetett lopásokért ők vannak gyanuba véve.

— **(Ellopott ékszerek.)** Németbolyban *Stickl György* ottani lakos szobájába az ablakon át betörtek a múlt hét utolsó éjszakáján s elemeltek onnan négy darab ezüst mellűt, két darab arany fülbevalót, négy darab ezüst régi pénzt és több más értékes ékszert. A káros a betörést csak másnap vette észre, a mikor fel is jelentette az esetet a hatóságnál. A nyomozást az ismeretlen betörők után megindították; de hogy kik voltak, mindez ideig nem lehetett még megállapítani.

— **(Feltört pince.)** *Gabrielli János* szőkei lakos pincéjét a napokban eddig ismeretlen emberek feltörték s abból két, öt-öt literes üveg bort elemeltek. A tettesek után megindították a nyomozást.

— **(Letartóztatott csavargó.)** Szőkéd községben a napokban a hatóság emberei letartóztattak egy *Ruchnitz Vendel* nevű egyént, akit tiltott koldulásra kaptak, s akiről kistült, hogy különben foglalkozás nélküli cipész legény, s hogy lelkiismeretét néhány csekélyebb lopás is terheli. A letartóztatott csavargót kihallgatása után illetőségi helyére Csehországba toloncolják.

— **(Neuwirth-e vagy Novák?)** *Roheim Ferenc* mohácsi fakereskedőhöz ezelőtt mintegy két héttel egy fiatal utazó állított be, a ki alig volt több tizenhat évesnél, de fellépése biztos és határozott volt. Az utazó magát, mint *Novák Mór* hliniki (trencsénmegyei) fakereskedő fiát mutatta be és megrendelést is kötött *Roheim*mal, a mire aztán huszonöt forint előleget fel is vett tőle. *Roheim* tegnap Pécsre jött s itt *Deutsch József* uj-bukovici (szlavoniai) fakereskedővel találkozott, a ki azzal fogadta, hogy hallotta, miszerint a *Novák Mór* nevében üzletet kötött egy fiatal ügynökkel. De hát az az ügynök nem *Novák*, hanem *Neuwirth Jakab* csacai (trencsénmegyei) fakereskedő fia. *Roheim* persze a mellett volt, hogy ő a *Novák* fiával kötött üzletet, mire ismerőse felajánlotta neki, hogy menjen vele a Vadember-szállóba; épen ott van a *Neuwirth* alias *Novák*-gyerek. *Roheim* sietett is a Vademberbe s ott az első emeleti 17. számú szobában ágyban fekvő fiatal utazót, kinek *Roheim* szemére hányt, hogy megcsalta s ezért elfogatja a rendőrséggel. Le is mentek a földszinti folyosóra s rendőrökért küldvén, ott strázsáltak, nehogy a csaló elszökjék. Az pedig sietve felöltözött, kinyitotta a szobájából az udvarra nyíló ablakot s ott látván a háziszolgát, mentő gondolata támadt. A szolgának elkezdett kétségbeesve könyörögni, hogy tegyen — létrát az ablakhoz, mert őt az apja meg akarja verni, agyonüti és rázárta az ajtót, a mig visszajön. A derék háziszolga szíve megesett a könyörgő fiatal emberen,

odatámasztotta a létrát az ablakhoz. A csaló pedig leászott azon az udvarba s a nagykapun át az országútra jutván, ott elmene-kült. A megérkezett rendőrség még a folyosón találta strázsálva a két kereskedőt, kikkel mikor a szobába felmentek, a jómadár már rég kiröpült onnan. Csak írásait hagyta hátra nagy sietségében s ezekből kitűnőleg már Gyöngyösön is követett el hasonló csalásokat s onnan kötött utlevéllel toloncolták ki. Pécsen tegnapelőtt *Schreiber Rezső* fakereskedőnél is járt s üzletet kötött vele, de tőle előleget nem kapott. *Eizner Dóci* től már ki tudott csalni husz forint előleget s bizonyára itt folytatta volna tovább csalásait, ha *Roheimék* elől meg nem kellett volna szöknie. A szélhámos család körözése iránt a rendőrség intézkedett.

— **(Adózók figyelmébe.)** A városi számvéviség közhírré teszi, hogy a folyó évre szóló IV-ed osztályú kereseti adó és az erre vonatkozó általános jövedelmi pótdó-kivetési lajstromok folyó hó 29-től április hó 6-ig a városi pénztári hivatalban mindenki által megtekinthetők. Az adókivetés ellen azok az adózók, kik már a múlt évben is ily adóval voltak megróva, április hó 21-ig; azok pedig, kik a folyó évben rovattak meg ilyen adóval először, az adókönyveikbe történt bejegyzéstől számított 15 nap alatt felebbezhetnek az adókivetés ellen s a felebbezések a polgármesteri hivatalban nyújtandók be.

— **(Meglopott gazda.)** *Imre László* Szent-László pusztai lakos a napokban pihenőt tartott kocsijával a csárda előtt, amit valami élelmes firma arra használt fel, hogy a gazda kocsijáról annak subáját lelopja. A tolvajt most keresik.

— **(A jó humoru adós.)** Nincs jobb a kedélyes embernél: azt még az adóegzekuciónál se hagyja el a jó kedve s pokol tornácán is vicceket csinál. A méreg árt az egészségnek, ellenben a kedély edzi az idegeket. Egy ilyen, mindent vidáman fölfogó urtól egy pécsi ügyvéd egy erélyes felszólító levelére ezt az érdekes, jó humoru választ kapta: „Mélyen tisztelt, Kedves ügyvéd ur! A magyar közmondás azt mondja, ha a fene megette a disznót, egye meg a malacot is. A nóta pedig azt mondja: Nincsen pénzem, de majd lesz, jó a zsidó, mindent vesz. Épen ebben a helyzetben vagyok én magam is, mert a hagyatéki ügyem tárgyalására pénzre van szükségem; de mivel hogy nincsen, lából van a kilincsem; pedig ezen a kedves ügyvéd ur is segíthetne a jöremény fejében; no de azért ne rökönyödjön meg, majd helyrehoz mindent a köszörűnk. Csak türelem és kitartás, mert a ki Istenben bizik, soha nem csalatkozik. Az Ur Isten szent áldása legyen kegyeden most és mindörökké Amen. X. Y. Ha valamelyik bank a közmondásokat beváltaná, az ügyvéd igen jól járna.

— **(Cselédkönyvet lopott.)** *Tóth József* lábodi illetőségű szolgának nincs valami nagy ambíciója. Összes vágya az volt, hogy egy cselédkönyvhöz juthasson és mivel az egyenes utat kissé hosszadalmasnak találta arra, hogy vágyát elérhesse, rossz utra tért. Behatolt *Pap Antal* bonyhádi lakos házába és tudva azt, hogy *Pap* hol tartja a cselédkönyvét, ellopta és ráadásul magával vitte ennek 25 forintját. A csendőrség most erélyesen nyomozza az eltűnt tolvajt.

— **(Eb ura a fakó.)** A bonyhádi vásárban két ismeretlen atyafi felkereste *Szakálos Márton* bonyhádi lakost és hosszas rábeszélés után rábírták, hogy cserélje el két lovat *Bartus István*, szabadkai lókereskedő pej kancájával és fizessen még felül 100 pengő forintot. *Szakálos* rá is állott a cserére, mire a két atyafi nógatta, hogy siessen be a község-házához, irassa át a járlatot. *Szakálos* bement, de mire visszatért, a két ló, a pej kancá, a

100 forint és az ő emberei helyett egy kis gyermeket talált ott, a kivel a megszőkött szélhámosok csak annyit üzentek *Szakálos*nak, hogy „eb ura a fakó!” Most aztán nyomozzák a tolvaj szőkevényeket.

— **(Éléskamrába zárt cseléd.)** *Özv. Ladányi Jánosné*, szent-lászlói lakosné a napokban reggel, a mint az éléskamrát kinyitotta, legnagyobb meglepetésére *Kunc Erzsébet* nevű cselédjét találta abban bezárva. Hogy miként került a cseléd az éléskamrába, az eddig még titok, valószínű azonban, hogy még este bebujt oda s akarattal záratta magára az ajtót azon reményben, hogy élelmi-szerekkel kellőleg felpakolva, alkalma lesz onnan kitörhetni. A gyanus cselédleányt átadták a hatóság embereinek.

— **(Az, a mi nincs!)** Tán mondanunk sem kell, hogy ismét rendőrségről van szó, mert ez bizony olyasmi, melyről napról-napra kiviláglik, hogy nincs, vagy ha van is, hát csak papíron van. Mig a városházát nagy városias módszer szerint, szinte elhalmozza a sok kapuhan, meg ajtón álló, addig oda ahova kellene nem jut rendőr, a katonaság pedig ugylátszik, nem valami szívélyesen ad segítséget, mint azt annak idején — a rendőrség létszámának szaporításáról lévén szó — a polgármester kilátásba helyezte. De nemcsak a rendőrség csekély létszámáról van szó, hanem arról az indolentiáról is, melylyel a toronyalji urak a közrend iránt viseltetnek. S most ime erre nézve szolgálhatunk egy példával. Tegnap este hat órakor a Pécsi takarékpénztár épületéről lapáttal hányták a havat a járdára, még pedig olyan adagokban, hogy ha valamelyik — ne adj Isten — embert talált volna fej-bubon ütni, hát bizony az Isten adta szörnyet halt volna. S mig a háztetőről sűrű egymásutánban hullottak a lavinák, addig a járdán vidáman folyt a közlekedés s az emberek csak akkor tekintettek fel rémülten, ha egy-egy hótömeg, óriási robajjal szerte pattant a járdán s minden járó-kelő megkönyebbülten sóhajtott fel, hogy a hógörgeteg nem esett a fejére! S ez alatt a manőver alatt egy szál rendőr sem figyelmeztette a közönséget az öt fenyegető veszélyre, a Széchenyi-téri sarkos rendőr, pedig szörnyű nagy tetszéssel szemlélte, hogy miként esnek le a hóhegyek a pécsi takarékpénztár épületéről. Persze ő szegény nem tehet róla, mert hiszen nincs aki őt ilyesmire tanítsa. Őt kiállítják az utca sarkára s ha megkérdezik tőle, hogy miért áll ott, hát bus mosolylyal mondja:

— Mert muszáj!

Most csak kíváncsisággal nézünk ama pokoli élvezet elé, midőn a városháza tetejéről zúdítják a nyakába a járó-kelőknak a lavinákat. Tessék elhinni, a pécsi rendőrség jóvoltából, ebben az élvezetben is lesz módunk gyönyörködni.

— **(Talált tárgyak.)** Tegnap este az országuton tizenkét darab vaslapátot találtak. Úgy látszik, valami vásáros kocsirol eshettek le. Igazolt tulajdonosuk a rendőrségen átveheti a megtalált vaslapátokat.

— **(A katonatiszti fizetések fel-emelése.)** A katonatisztek fizetésének fel-emelését tervezik most a hadseregnél. Az 1900-ra szóló költségvetési javaslatban állítólag a tisztí fizetéseket következőkép fogják felsorolni: A hadnagy fizetése 840 forint, a főhadnagyé 1020 forint, a másodosztályú századosé 1200 forint, az első osztályú századosé 1500 frt, az őrnagyé 2100 forint, a kisebb javadalmazású alezredesé 2600 forint, a nagyobb javadalmazású alezredesé 3000 forint, az ezredesé 3600 forint.

— **(Verekedés.)** *Péter György* és *Weisz Dávid* dombovári lakosok a túskei téglagyárnál valamin összekülönböztek. Előbb csak szóval traktálták egymást, majd verekedésre került a sor, miközben *Weisz Dávid* egy tégladarabbal úgy fejbe vágta ellenfelét, hogy az kábultan összeesett.

— **(Eltűnt kereskedőseged.)** A budapesti főkapitányság közhirre teszi, hogy Goldstein Lipót dunaföldvári születésű, 25 éves kereskedőseged újpesti lakásáról szó nélkül eltávozott s oda azóta vissza nem tért s a főváros területén megtalálható nem volt. Hozzá tartozói kérelmére most országszerte kerestetik.

— **(A püspök bérmautja.)** Hettyey Sámuel megyéspüspök ápril 10-én kezdi meg bérmautját a szentlőrinci esperesi kerületben. Ápril 10-én Szentlőrincen és Bükkösdön, 11-én Szent Iván és Szent-Dienesen, 12-án Bakonyán, 13-án Szabad-Szentkirályon és Bicsérdén, 14-én Kisasszonyfán bérmál a püspök, ki a németi esperesi kerület községeit ezután látogatja meg, 17-én Keszűn és Pellérdén, 18-án Garé és Németiben, 19-én Göröcsönyben, 20-án Bodonyban és Vaiszlón osztva ki a bérmálást a hívek között.

— **(Kabátolvaj.)** Farkas Gyula dunaföldvári lakos Bence Bálint ugyanottani csizmadia segédnek ajtaját feltörve, behatolt a szobájába és onnét egyebek között ennek egészen új télikabátját elvitte. Feljelentették az illetékes járásbiróságnál.

— **(Eltört kocsi.)** Maurer Vince sellyei lakos kocsiját a napokban az országuton elragadták a megbokrosodott lovak s neki vitték a kocsit egy árokszéli határfának, a hol a kocsi darabokra tört. A gazda még idejekorán leugrott a kocsiról s így szerencsére néhány horzsoláson kívül más baja nem esett.

— **(Elégett méhek.)** Villányon Kutter Pál, ottani lakos kertjében tűz támadt. Egy szénaboglya gyuladt ki a kertben a méhes közelében s a tűz áthatván a méhesre, azt

is tönkretette s a tűzben tizenöt kas méh ott égett. Az összes kár megközelíti a félezer forintot. Hogy a tűz miből keletkezett, a vizsgálat még eddig nem tudta kipuhatolni.

— **(Aranyhaju asszonyok.)** A csillogó aranyátor, a hogy a költők a legszebb asszonyi székeséget elnevezték, az idén szinte a valóra válik a párisi szép asszonyok világában. Ilyen divatos nem volt még az aranyhaj Párisban, mint az idén és soha ilyen közel nem járt a művészet a hajfestésben a természeteshez, mint most a párisi asszonyok hajfürtein. Csalódásig el van találva a nemes érc színe s a hajsátor a nyak kis göndör fűrtöcskéitől a homlok borzas frufujáig színben is harmónikus és fényes. Nincs sötét sáv és homályos fűrt, hanem csupa ragyogás, a mely bámulatba ejtő. Tessék most már ehhez elképzelni, hogy Páris szép asszonyai az idén egytől-egyig karcsuságra vágyódnak, hogy soványító kura van napirenden s a hires francia molettség, a ringó, széles csipők helyét a divatban az angolosan karcsu, hosszú derék foglalta el s világos lesz, hogy a szépnemet a francia fővárosban tisztára kicserélték. Mert az aranyzőke haj és sovány derék eddig a misszék s nem a világszép parisiennesek jellemző tulajdonsága volt.

— **(Elveszett ló.)** Majszi János kiskozári lakos istállójából a napokban egy barna paripa elveszett. Hogy a ló megszökött-e a nyitva felejtett istállóból, vagy pedig hogy, úgy kötötte-e el valaki, azt megindított nyomozás fogja kideríteni.

— **(Holdvilágos éjszakán . . .)** Nevetve adják tovább Róma előkelő társaságaiban ezt az ártatlan szerelmi kalandot, amely egy fiatal angol arisztokratával történt meg. Az örök városnak egy főuri családja látta vendégül az ifju lordot, akinek az olasz lapok

diszkrétén csak a keresztnévét árulják el. Sir Barton L. — ez a neve — gazdag feleséget keresett. Rómában ráakadt egy nem épen bánatos kis özvegyre, aki rang, vagyon és szépség dolgában is teljesen megfelelt neki. Az özvegynek is tetszett a szőke lord s a flirtjük nemsokára elérte azt a fokot, amelyhez már csak holmi ábrándos szituáció kellett, hogy a barátkozás családi ügygyel fejeződjék be. De nem lévén járatos a nőhódításban, a Baedekertől vett tanácsot. Azt olvasta ebben a jeles utmutató-könyvben, hogy nincs a világon olyan hely, amely inkább alkalmas a költői hangulatra, mint holdfénynél a római kolosszeum. Este tehát, amikor véget ért az ebéd, sétát ajánlott az ő kis özvegyének. Kocsijuk a kolosszeum előtt állt meg s a szerelmes lord ájtatosan lépett az özvegygyel az ősi falak közé. A hold elég vidáman mosolygott, de egyszeriben eltűnt előlük s az arkádok sötétjében egy férfialak suhant el a lord mellett. Sir Barton a zsebéhez kapott és sajnosan tapasztalta, hogy az aranyórája nincs jelen többé. Szerelmet, poézist, mindent feledve rohant a tolvaj után, de hiába. A sötét alak eltűnt s a fiatal lord bánatosan tért vissza az özvegyhez. Az alkalom, sajnos, nem kínálkozott többé szerelmi ömlengésre s az özvegy méltatlankodva kísértette magát a kocsijáig. Az ifju lord szomoruan ért haza. De érthető meglepetésére az asztalán találta az ő elloptott aranyóráját. Másnap pedig a lapokban egy rövidke hír jelent meg, amelyben az állott, hogy a legfelsőbb köröknek egy ismert alakját az éjjel valami hitvány csavargó megtámadta és sokáig üldözte. A vidám kis özvegy pedig kacagva fogadta delután az ő ifju szeladonját, akinek a holdvilágos éjszakán ő maga szedte ki az óráját a zsebéből.

rad. Azt mondotta anyámnak, hogy a férfiak legnagyobb része önző és érdekhajhászó, vagy szivtelen, gyáva és hazug. A házasság két fél üzleti szerződése, vagy egy örült család, melyben az erősebb és ravaszabb az uralkodó zsarnok, a gyengébb, vagy korlátoltabb pedig a kijátszott, agyongyötört, ostoba áldozat, kit sokszor saját vaksága, vagy szertelen hiúsága buktat el.

— Sokan azt mondják, — folytatta — hogy az ilyenféle okoskodás a vénleányok logikája. Ne gondolja, hogy én világtájdalmat szenvedek, vagy megvetem a férfiakat titokban csak azért, mert pártában feledtek. Ez nevetséges, kicsinyes ok volna, a mostani időkben meg tiszta abszurdum.

Olyannak látom a világot, a milyen. Ki tehet róla, hogy ide jutottunk? Ezen kár most vitatkozni; de okvetlenül javítani kellene a helyzeten.

Nem egyesek hibájáért keseregünk, általános a panaszs mindenütt. Hát most majd új eszméket oltunk a fiatal nemzedék szívébe. Praktikus, bölcs eszmék ezek, melyek a létfontartás legokosabb módozataira céloznak; de meglesz majd a kívánt nemesítő hatásuk is? Isten tudja! Vallástalanok vagyunk, a »szép« tiszta, igaz és nemes kultuszát elhanyagoljuk. Semminek sem hódolunk, lélektelen gépekkel dolgozunk s elpuhult idegeink a »szép«-ben is a mesterkéltiséget, a raffinált izgalmakat keresik. És érzékenyek, idegesek, lázasak vagyunk!

Ha lelkünk elfárad e tomboló forgatagban, hova megyünk pihenni? Az édes családi fészek talán nyugalmat ad? Óh, dehogy! Az asszony ingerlékeny, hiszterikus bolond, a leány sápkóros és képzelődő, vagy emancipált és iszonyu sokat tud, a fiu nagyvási hőbortban

bámulatraméltó volt s kiről anyám már sokat beszélt nekem.

A Monostor-nővérek elszegényedett gentrycsalád leányai voltak, összesen négyen: Agata, Minerva, Apollónia és Flóra.

Hajdan fényben és gazdag kényelemben éltek, gondtalan, zajos örömeik között.

Atyjuk igazi typusa volt a tékozló, mulatni vágyó nagybirtokosnak, ki szikrát sem törődik a gazdálkodással s jövedelmei gyarapításával; ellenkezőleg nagyuri nonchalanceszal szórja szét a pénzt a világ négy tája felé, sohasem számolva s nem gondolva a holnapira.

Bizva az ősök gazdag örökében, keveset tanult. Fiatalkorában színes és csillogó, kedves és léha életet folytatott a könnyelmű bohém cimborák között, elvegyülve a művészkolónia tarka világában, ma mint hőbortos dilettáns, holnap mint bőkezű mecenás.

Nagybátyja végre megházasította. Felesége csinos, gazdag leány volt, de szelid, képzelődő és erélytelen. Nem tudta lebilincselni, megfékezni, józanabbá tenni azt a nyugtalan, szenvedélyes embert.

Monostor fejedelmi módon élt, eszeveszetten költekezett s később, midőn vagyoni jóléte megingott, a bor mámorába fulasztotta keservét.

Két idősebb és rendkívül értelmes leányának — csupa szeszélyből — magasabb kiképzést adott. Egyik az ügyvédi, másik a tanári pályára készült, mikor atyjuk egy napon agyonlőtte magát, megelőzve az anyagi tönkrejutást.

Ez a családi katasztrófa egészen leverte a gyöngye asszonyt; bár a leányok hőslélekűen gyámolították.

Erős szívvvel, dacos akarattal folytatták tanulmá-

— **A drágakövek divatja.** Az angol hölgyvilágban színes drágakő ellenes divat kapott lábra a bájos angol missek és missisek különös előszeretettel viselnek minden drágakövet a mi nem smaragd vagy rubin így a turalint, topazt, sőt az újabb időben a *nemes opált*. A dolog úgy áll, hogy egyesek babonáságból nem igen hordták az opált, mert mint most már köztudomásu, hogy a franciák irigységből azt a hirt terjesztették a magyar opálról, hogy annak viselése szerencsétlenséget hoz. Victória angol királynőnek az opál kedvenc köve és jubileum ünnepségén gyönyörű opál ékszereket viselt, melyek általános meglepetést és tetszést arattak. Azóta az angol arisztokrata hölgyek nagy szeretettel hordják ezt a páratlan szép drágakövet. Miután pedig az angol divat a Szajna partján is hódít, a párisi nők is vetekedve veszik tel az opál ékszereket, nem törődve most már a babonával. Ily módon tehát a nemesopál e speciális magyar drágakő divatja újra itt van. A legszebb páratlan művészi kivitelű opál ékszerek eredeti angol foglalatban nevezetesen gyűrűk, függők, karkötők, melltűk, nyakékek, legújabb láncok nemes opálokkal ékítve dus választékban kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen, Király-utca.

Művészet, irodalom.

○ **Ne hagyj magad Schlésinger.** Tegnap este a karszemélyzet jutalomjátéka alkalmából a »Ne hagyj magad Schlésinger« című énekes bohózat került színre, melyet, a jutalomjátékra tekintettel, elég szépszámu közönség nézett végig. Az estnek egyik legkellemesebb pontja Pappné Doroghi Laura urhölgy fellépte volt, ki elragadóan kedves játéka és bájos, csicsergő énekével nagy élvezetet nyújtott a publikumnak, mely háláját zajos tapsok-

kal fejezte ki. A mi színészeink közül Angyal Ilka, Peterdi Sándor, Bérci Gyula és Tóvári Anna játszottak. A többi szerep a karszemélyzet kezeiben volt, kik közül Bognárné (Locso-giné), Arday Attila (Bükkös Márton), Abay, Rózsahegy és Faludy (a három Schlésinger szerepében) érdemelnek dicséretet. Valamint Erneyei Emil (Ormos huszárfőhadnagy) kisdéd szerepében is. S ezzel egy hétre bezáródnak Thália csarnokának kapui s mire újra megnyitják őket, benne leszünk a pótszezonban s Somogyi új társulatában gyönyörködünk — ha ugyan lehet majd benne gyönyörködni!

(K—r.)

○ **A sziniakadémia évzáró vizsgálatán,** mely vasárnap este volt Budapesten, játékaival különösen két szereplő tűnt ki, ugymint *Bajor* (Bloch) Riza, a ki pécsi leány és *Sebestyén* Géza, a ki *Tiszai* Dezső szintársulataival a jövő szezonban nálunk fog játszani. A két szereplőről a fővárosi újságok kritikája egykép nagyon kedvező s a »Pesti Hirlap« a következőleg ír róluk: »*Bajor* Riza szellemsen, rokonszenvesen adta Portiát (a »Velen-cei kalmár«-ban). Forrón érzett szerelmének őszinte ecsetelése épúgy sikerült neki, mint az ügyesen előadott védőbeszéd, melylyel jegyesének jóbarátját menti meg a veszedelem-től. A kolozsvári színház, melyhez elszerződött, igen használható tagot nyer benne. *Sebestyén* Géza Shylock nehéz, fárasztó szerepével próbálkozott. Többször volt alkalmunk őt látni a várszínház színpadán nagyobb szerepekben s mindig azt tapasztaltuk, hogy esetről-esetre jobban halad. Ezuttal is meg-lepő sikerrel oldotta meg feladatát. A féktelen boszúérzet szenvedélyes kitöréseit, leánya és pénze elvesztése fölötti határtalan banksódását, átkozódásait sok drámai erővel adta. Nyílt színen is és felvonások végén sokszor szólították a lámpák elé.

○ **Távozó színészek.** Szintársulatunk tagjai közül *Bihari* Ákos a kolozsvári nemzeti színházhoz szerződött, ma már el is utazott Kolozsvárra, hol nagycsütörtökön az »Iskarioth« címszerepében lép fel először. *Andorffy* Péter Leszkay András aradi szintársulatához megy. Első fellépte a »Mikádó«-ban lesz.

○ **Az óriási verseny** dacára, mely napjainkban minden téren s így a lapok közt is tapasztalható, a magyar olvasóközönség változatlan kedvence ma is a Pesti Hirlap. Hazánk e legelterjedtebb lapja, a reklám eszközeinek igénybevétele nélkül, halad a maga, húsz éven át jól bevált ösvényén; jelszava: »sokat, de megválogatva, hasznosat és mulattatót minél többet nyújtani olvasóinknak« a legjobb reklám, melyet az intelligens magyar közönség mindig méltányolni tudott. Ezért vannak a Pesti Hirlapnak rovatai, melyeket egy más lap nem kultivál annyira s melyek az olvasót szinte elválatlanul kapcsolják a laphoz. Országgyűlési karcolatai, tréfás kis cikkei, humoros tárcái, vegyes hirei, szellemes és közkedveltségű szerkesztői üzenetei, bő színházi és törvénykezési rovatai — szinte páratlanul állanak a magyar sajtóban. Magas színvonalon álló vezércikkei, a legelső rangú publicisták tollából s a legjelesebb tárcairók dolgozatai — évek óta első helyet biztosítottak a Pesti Hirlapnak a napilapok közt. Nagy kedveltségének egyik tényezője persze az is, hogy többet ad olvasóinak ugyanazon árért, mint más napilapok. Naponként 22—24 oldal, vasárnapokon 32—36 oldal a tartalma s az előfizető havonként kis jegyzéknaplót és évenként nagy képes naptárt kap ajándékba, minden ráfizetés nélkül. A Párisi Divat című nagy képes divatlapot pedig, mely hetenként jelenik meg, féláron kapják a Pesti Hirlap előfizetői. A Pesti Hirlap előfizetési ára egy óra 1 frt 20., negyedévre 3 frt 50 kr., a Párisi Divattal együtt negyedévre

nyaikat s becsvágyó energiájukkal sikerült is kivívni a sikert.

Am a szegény anya nem bírta többé elviselni a sok lelki gyötrelmet s végképen megtört a csapások sulya alatt.

Halála előtt még az ejtette kétségbe, hogy legfiatalabb és legkedvesebb leánya Flóra, férjhez ment egy tehetségtelen, gézengúz festőhöz. Az anya ellenezte a házasságot, de minden ellenkezése és igyekezete kárbavesztett a gyermek hajthatatlan makacosságán.

Hanem a bohó Flóra is keserűen bűnhődött hiszékenységeért. Férje haszontalan naplopó volt. Lelke személyesen változó, mint a kaleidoszkop képei, fitogtatott idealizmusa nem egyéb ostoba fecsegésnél és banális, üres frázisoknál. A mellett borzas és brutális, hanyag és émelgős s örökösen panaszkodó, mint a félreismert langeszek általában.

Flóra iszonyuan szenvedett. Mit ért az ő meleg szeretete, önfeláldozó hűsége, munkássága, igénytelensége ennek a lomha, szívtelen embernek?

Egy napon végre megunt a férje kegyetlenkedéseit, a nyomort és az egész világot s elfáradva a sok zaklatástól, betegen vánszorgott be nényéhez három szép kis gyermekével.

Minerva és Lóni szeretetteljes szánalommal fogadták. Még egy szemrehányó pillantást vetettek rá, pedig anyjuk már akkor évek óta halott volt, Agáta pedig a fővárosban ügyvédeskedett s Flóra eddig sohasem kereste fel őket.

Ugyan kire haragudtak volna? Az akaratos, régi kis Flóra már csak gyönge árnyék volt, egy elhervadt, száraz virág. Nemsokára boldogabb hazába költözött, miután gyermekeit nővérei szeretetébe és oltalmába ajánlotta.

A nővérek imádták a gyerekeket, de azért szigorú gondnal nevelték őket. Különös vigyázattal ügyeltek Renéere, kinek szenvedélyes, heves temperamentuma, energikus karaktere és sajátságos, merész eszmejárása gyakran kétségbeejtette nagynénjeit s fájdalmas meglepetéseket okozott nekik.

Az elzüllött piktor pedig még egy-két évig ott kóborolt a művésztanyákon, jószívű bohémek könyöradományából tengődve, míg végre a kórházba jutott és ott elpusztult.

Monostorék sohasem beszéltek róla.

A nélkül, hogy észrevettek volna, megfigyeltem ezt a kedves, szomorú családot.

Milyen furcsa, halgatag, mélyérzésű leányok ezek.

Lóni a zongorához ült és finom kis rococo darabot játszott. Az egész olyan ötletes, csillogó és behizelgő volt s azt a benyomást keltette, mintha a napsugár aranyos porzójában fehérparókás s rózsaszín atlasztopánkás filigrán alakok lépkedtek volna a bájos dal kecses rithmusai szerint.

Aztán egyszerre édes bölcsődalba kezdett, melynek lágy, puha melódiája volt; a szövege egyszerű, érzésteljes és megható.

Csodálatos. A sarokból vékony hang kísértéte játékát.

Odapillantottam. Minerva kisasszony énekelt; sovány fehér kezeit összekulcsolta keblén és szemei telve voltak könyekkel.

Istenem, milyen öregnek, fáradtnak és boldogtalan-nak látszott!

Elgondolkoztam. Épen az imént említette, hogy Flóra mennyi fájdalomtól menekül meg, ha közöttük ma-

4 frt 50 kr. Az új áprilisi negyeddal belépő előfizetők a március utolsó hetében megkezdett érdekesítő angol regénynek (Ziska, írta Marie Corelli), addig megjelenő részét külön lenyomatban kapják meg. Mutatványszámot levelező-lapon nyilvánított óhajra mindenkinek küld a kiadóhivatal (Budapest, V. Váci-körut 78.)

A »Pesti Hírlap Naptára«-ból van még egy kis maradvány. Idejekorán érkező negyed-évi új előfizetőknek, akik ebbeli kívánságukat a pénztalvány szelvényén kifejezik, szívesen szolgál a kiadóhivatal e naptárral — ameddig a készletben tart.

Közgazdaság.

Iparosok és munkások nyugdíj-ügye.

Rég érzett hiány van hivatva pótolni a hat év óta főnálló Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete, — melynek pécsi fiókegyesületébe a beiratások most folynak — s mely mindennemű politikától menten, az öregség és munkaképtelenség napjairól való gondoskodás nemes eszméjét óhajtja a munkások és iparosok közt meghonosítani. Ez a törekvés mind társadalmi, mind nemzetgazdasági szempontból igen fontos s megérdemli mindnyájunk figyelmét; mert arra az osztályra terjeszti ki áldásos hatását, mely még eddig vajmi csekély méltánylásban részesült s teljesen rá van szorulva a gondoskodásra. Mert míg a társadalom többi osztályai biztosítva vannak öregségük napjaira, addig a kisiparost és munkást, a kik életüket, míg dolgozni bírnak, nehéz munkában, a mindennapi kenyérért való küzdésben töltik: öreg napjakra a legirtózatosabb nyomor fenyegeti, mely ellen nem volt módjukban magukat vagyont gyűjtésével biztosítani. Ha a szakadatlan munkában erejük elfogy, mikor idő előtt munkaképtelenné lesznek s kihull kezökből a kenyérkereső szerzősám: ennek helyébe kezöbbe kell venniök a koldusbotot, hogy szomorú életüket kegyelem-kenyeren tengessék tovább. Ennek tudata érlelte meg a munkásokban az eszmét, hogy hasonló sors ellen biztosítsák a jelenlegi munkásnemzedéket. Örömmel látjuk, hogy nemes törekvésük évről-évre nagyobb tért hódít, s a megelégedettség terjesztésével ez az egylet legfontosabb tényezője lesz a társadalmi békének s a munkások jövőjé boldogulásuknak. Ezzel igen fontos társadalmi hivatást teljesítenek, kevesbitik a társadalom gondoskodására szorultak számát s az egylet ez emberbaráti hivatása teljesítésében joggal számít a kormány, a munkaadók és a nagy társadalom támogatására.

Tagja lehet az egyletnek minden munkás kor- és nemkülönbség nélkül, nemkülönben oly egyének is, a kik nem tartoznak a munkás osztályhoz, sőt nők is.

Az egylet hatodik évi működéséről most megjelent évi jelentés alkalmat nyújt nekünk az egylet kiváló kedvezményeinek ismertetésére s ajánljuk azt t. olvasóink figyelmébe.

Az egylet tagjai 10, 12 és 15 kr. heti tagilleféket fizetnek s ennek fejében a tagok, ha tíz évi tagság után saját szakmájukban munkaképtelenné válnak, éltek végéig 4.20, 4.90, illetve 5 frt 95 kr. heti segélyt kapnak, mely összeg gondtalan életet biztosít számukra. A segélyezés összege a tagsági idő arányában évről-évre nő, úgy, hogy ha valaki pl. tagsága huszadik évében lesz rokkanttá, már akkor 4.80, 5.60, illetve 6 frt 80. kr. heti nyugdíjat kap s így tovább; míg negyven évi tagság után a tag 6, 7, illetve 8 frt 50 kr. heti nyugdíjat kap s ezt élte végéig élvezi, bárha munkaképes is. Ezenkívül segíyezi az egylet a tagok özvegyeit és árváit is, olyképp, hogy az elhalt tagot megillető segély az ő halála után gyermekei neveletésére fordíttatik, míg a fiuk a 13-ik, a lányok a 14-ik évet betöltik. Az özvegy pedig megkapja végkielégítésül a férje által befizetett összeg 30 %-át.

Az egylet magasztos céljához méltóan igen szépen halad, mert ma már 7.410 fizető

tagja s 84.330 frt tiszta vagyona van, mely a Hazai Bank részvénytársaságnál van elhelyezve a legmesszebbmenő biztosítással s tőkéje folyvást gyarapszik. Az egylet a kormány, Budapest székesfőváros, a Hazai Bank, a Közüti Vasutársaság és még többen rendes anyagi és erkölcsi támogatásban részesítik, a mi legjobb bizonyítéka az egylet pártolásra érdemes voltának.

A budapesti közgonti egyletnek 31 fiókegylete van: u. m. Ó Buda, Diósgyőr, Zombor, Miskolc, Apatin, Szolnok, Resicabánya. Temesvár, Duna-Földvár, Kaposvár, Érsekújvár, Székes-Fehérvár, Pozsony, Esztergom, Oravica, Stájerlak, Sátoralja-Ujhely, N.-Kanizsa, Szeghalom, M.-Sziget, Kudzsir, V.-Hunyad, H.-M.-Vásárhely, Versec, Mohács, Bikás, Zólyom, Németbóly, Nagy-Bocskó, Pécs, Ágfalva, melyek a központ fennhatósága alatt mind önálló szervezettel bírnak. Városunk iparosainak és munkásainak ajánljuk, hogy a saját jól fel fogott érdekekben e fontos intézményt honosítsák meg; tegyenek első sorban önmagok, mert örökké igaz marad: Segíts magadon s az Isten is megsegít!

Az egylet elnöksége (Budapest, VIII., József-körut 68.) szívesen küld mindennemű felvilágosítást, ha ez iránt hozzá fordulunk.

TÁVIRATOK.

— **A miniszterelnök Bécsben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsben a király Széll Kálmán miniszterelnököt kihallgatáson fogadta. Ezután a főhercegeket látogatta meg a miniszterelnök, a ki tegnap két órán át tárgyalta a kiegyezés kérdésében Thun Leo osztrák miniszterelnökkel. Megbízható forrás szerint Széllnek Thunnal való konferenciáján az ischli klauzula volt szóban, azzal a változtatással, melyet Széll Kálmán fogantatott. Ezzel holnap foglalkozik az osztrák minisztertanács.

— **A hadügyminiszter Buda-pestben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Krieghammer báró, közös hadügyminiszter Bécsből Budapestre érkezett.

— **Ki nyert?** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 30 ezer koronát nyert a 11583 számú sorsjegy.

— **Ezer forintért egy életet.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Budapesti Binder Dániel, kereskedelmi alkalmazott tegnap főnöke pénzéből elvesztett ezer forintot. Ezért annyira két-égbesett, hogy az »Arany sas«-fogadóban föbe lötte magát s szörnyet halt.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc. 28.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, márciusra 9.31; későbbi szállítás: 8.48. Tengeri, májusra: 4.54. — Rozs, márciusra: 7.80. — Zab, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 369.30. — Magyar hitelrészvény: 397.25. — Államvasut: 363.75. —

Nyilt-tér.

Esetleges félreértések kikerülése végett van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy mátol kezdve

Sport-söreim kimérése

a Nádor-szálloda sörcsarnokában, —

Skrobai Istvánnál megszűnt.

Söreimet a belvárosban csakis a **Nemzeti Casino** sörcsarnokában, — továbbá a **Magyar Király** szállodában **Zsilinszky Lajos** urnál fogják a legkitünőbb minőségben kiszolgálni.

Pécsett, 1899. március 1-én.

Uj sörgyár.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

NICK A. K.-nál

Pécsett, a Bazár-udvarban.

Nagy választékban kapható:

Kitünő Kassai sonka

kilója 1 frt 10 kr.

Kitünő Grácsi sonka

kilója 1 frt.

Ezenkívül ajánl a husvéti ünnepekre finom prágai sonkákat és prágai császárhúst, finom valódi nizzai olaj és borecetet literes üvegekben, nemkülönben nagy választéku legizlésebb csemegéit.

Ujabb főnyeremény.

TELEKI ZSIGMOND pécsi főelárusítónál,

az osztálysorsjáték mai húzásán,

az 1357. számú sorsjegy 5000 koronás nyereménnyel kisorsoltatott. A VI. osztály húzása folyamán ezen kívül egy 10.000 kor., öt 2000 kor., öt 500 kor. és kb. kétszáz 200 kor. nyeremény húzatott ki a nevezett főelárusító által eladott osztálysorsjegyekből. A tulajdonképpeni nagy nyeremények még az urnában vannak, az esélyek tehát még nagyon előnyösek és biztatók. —

Pótsorsjegyek Teleki Zsigmondnál még kaphatók.

LÓ,

szép formájú, öt éves, 168 cm. magas, pej, nyereg alá vagy uri kocsiba eladó. — Czim: a kiadóhivatalban.

Korona

arckenőcs

paratlan hatása, elegáns hölgyek által igen kedvelt arc-szépítő. Megifjítja az arcot és szépíti, eltávolít minden szep- lőt, pattanást, májfoltot, bőrbajt stb.

Nem zsiros, nappal is használható.

Doboza 60 kr.

Készíti és szétküldi:

Thúry Dénes

gyógyszertára

Baranya-Vörösmarth.

RAKTÁRON VAN: Pécssett ifj. Antal Gyula, Gelch és Graeff, Budapesten Kochmeister Fr., Kolozsvárott Burger Fr., Eszéken Dávid Gy., Mohácson Auber A., Léván Medveczky S., N.-Sallóban Zsorna L., Keszthely: Mérey gyógsz. uraknál.

Hirdetmény.

Vb. Schön Károly bej. kereskedő közadós pécsi lakos csődválasztmányának határozata alapján közhirrre teszem, hogy a csődtömeghez tartozó és A. leltár 1—192. tétel alatt, Pécssett Irgalmasok-utca 12. sz. alatti bolt-helyiségben, B. leltár 1—1008. tétel sz. alatt Jókai-tér 3. sz. alatti bolt és két raktárhelyiségben és végre a C. leltár 1—317. tétel sz. alatt Pécssett Király-utca 18. sz. alatti bolthelyiségben levő 46988 frt 69 kr. beszerzési és 16200 frt 40 kr. becsértékben felvett kézműárúk és bolti felszerelések, továbbá a C. leltár 318—374. tételszámig felvett s Mór-utca 6. sz. házában levő házi felszerelések és a folytatólag felvett 459 frt 32 krt kitevő üzleti követelések, nemkülönb 3361 frt 40 krt kitevő és a csődtömeghez tartozó behajthatatlannak jelzett 5 drb. váltóelfogadmányon alapuló lejárt váltókövetelés s végre a pécsi izr. hitközségi imaházban két ülésre (egy férfi s egy női) szülő jogosultság 600 frt becsértékben zártajánlati versenytárgyalás útján készpénzfizetés mellett az alább jelzett feltételekkel eladásra kerülnek.

Felhívom a venni szándékozokat, hogy zárt ajánlataikat

1. a kézműárúk és boltfelszerelésekre 1600 frt bánatpénz csatolása mellett,
2. a házi felszerelések, üzleti követelések és váltó követelésekre 50 frt bánatpénz csatolása mellett,

3. a pécsi izr. imaházban levő két ülőszekre 60 frt bánatpénz csatolása mellett 1899. évi április hó 6 ik napjának déli 12 órájáig nálam Pécssett, Perczel-utca 12. sz. alatt nyujtsák be; mert később érkező ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

Az ajánlatok felett a csődválasztmány 1899. évi április hó 6-án délután határoz, azokhoz semmikép kötve nincs, azokat szabad mérlegelés alapján bírálja el. Vevő az ajánlott árt bánatpénze elvesztése terhe alatt 48 órán belül köteles a tömeggondnok kezére lefizetni. Vevő a vételár kifizetése után az árukat 3 nap alatt köteles átvenni és az üzleti helyiségeket 1899. április 11-éig kiüríteni.

A választmány sem a leltár helyessége, sem az áruk minősége és mennyisége tekintetében felelősséget nem vállal.

A tárgyak leltára, úgy a követelések jegyzéke és a váltó elfogadmányok Dr. Toldi Béla ügyvéd, tömeggondnoknál az irodai órákban (Pécssett Nepomuk-utca 23. sz. alatt) megtekinthetők, kinek közbenjövetele mellett 1899. évi április hó 4-től kezdve az áruk a raktárakban és üzleti helyiségekben megismerhetők.

Pécssett, 1899. évi március hó 26.

Dr. Szilasi Zsigmond

ügyvéd,

mint vb. Schön Károly közadós csődválasztmányának elnöke.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönb a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Bögré, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János

sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségénél, vérszegénységénél, idegességénél, álmatlanságánál, étvágytalanságánál kitűnően bevált. Rendkívüli jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredményekkel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségénél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János

maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhellen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógszertárakban; Gelch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JOZSEF gyógszertára Budapest, Király-u. 12. — Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.